

TRAGICKÉ VÝROČÍ HISTORIE: Před 77 lety bombardovali Američané Ostravu, schválně povraždili velké množství nevinných českých civilistů. Nebyl to omyl

- CZ24 News | 31. srpna 2021

ČESKO: 29. srpna 1944 došlo k bombardování Ostravy americkými letadly. Zahynula spousta civilistů a bylo zničeno mnoho obytných domů. Na hrůznou zkušenost vzpomíná tehdy osmiletý Jaromír Vykoukal.

Cílem měly být průmyslové podniky

Ohlašování leteckých náletů bylo s blížícím se koncem války stále častější. Ale roje letadel Ostravu obvykle přeletěly a bombardovaly až průmyslovou oblast v jižním Polsku. Ne však v úterý 29. srpna 1944. Mnoho lidí sice zůstalo v ulicích, protože opětovně očekávali falešný poplach, ale bomby tentokrát začaly padat na Ostravu. Ačkoliv cílem náletu byly údajně průmyslové podniky Ostravy, bomby hojně zasáhly i obydlené oblasti v pásu od Vítkovic přes centrum Ostravy až po Přívoz. „Hodně lidí zahynulo u už neexistující Žofinské huti nedaleko centra města. Bomby dopadly přesně na kryt za divadlem, vzpomínám si, že tam zůstal hodně hluboký kráter. Kdo zůstal na huti, přežil, kdo tam však běžel do krytu...“ povzdychl si pamětník.

Kráter mezi divadlem a Žofinskou hutí. Právě tam zahynulo při bombardování mnoho lidí; Foto: Julius Vykoukal

„Kdo tehdejší bombardování prožil, do smrti nezapomněl. A zapomenout by neměli ani lidé, kteří měli to štěstí, že nic takového nezažili,“ vysvětluje muž, který celý život bydlel v Ostravě.

Dramatický konec války

Celá Vykoukalova rodina se naštěstí dožila osvobození. A poslední den války v Ostravě, 30. dubna 1945, si Vykoukal také velmi dobře vybavuje. „Kolonu tanků a další bojové techniky Rudé armády jsme sledovali z oken našeho bytu ve 2. poschodí,“ přibližuje. Vzpomíná například, jak se německý důstojník na motocyklu přiblížil k ruské koloně a pistolí se snažil někoho trefit. „Neměl šanci. Okamžitě ho zastřelili a jeho tělo skončilo v příkopě.“ Více německých vojáků však než na boj pomýšlelo na záchranu života. „Už bez zbraní zoufale běželi podél nákladního vlaku směřujícího ze středu Ostravy na Kunčičky a dále na Frýdek-Místek a za jízdy naskakovali na vagony, jen aby už byli co nejdále od Rusů. Jako bych to viděl dneska,“ usmívá se pamětník.